

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Præposito, Decano, & Capitulo Sussionensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

innovamus, statuentes ut nulli omnino hominum &c. nostræ confirmationis & innovationis &c. Si quis autem &c. Datum Anagninæ 111. Kal. Junij, anno undecimo.

NOBILIBVS VIRIS RINGRAVIO
& *Vberto de Sannemburch.*

Epist. 91.
Temporalia
archiepiscopi
parus Magun-
tinenfis eis
committitur.

Quanto venerabilem fratrem nostrum Maguntinensem Archiepiscopum seniori diligimus in Domino caritate, tanto circa suas justitias conservandas abundantior ei favorem nos convenit impertiri. Cum igitur ipse de fide ac prudentia vestra confidens, negotia sua vobis commiserit procuranda, nobilitatem vestram monemus attentius & hortamur quatenus univ[er]sa jura temporalia Maguntinensi Archiepiscopo competentia, illis nunc duntaxat exceptis quæ ad regalia pertinere noscuntur, ad opus & mandatum ipsius taliter procuretis quod de fidei & prudente possitis sollicitudine commendari. Nos enim Principibus, Comitibus, Baronibus, ministerialibus, & aliis in Maguntinensi diocesi constitutis, apud quos idem Archiepiscopus hujusmodi habet jura, direximus scripta nostra ut super ipsis vobis, prout tenentur, respondeant vice sua. Datum Anagninæ 111. Non. Junij, anno undecimo.

ABBATIBVS, PRÆPOSITIS, ET
univ[er]so clero & populo Maguntinensi.

Epist. 94.
De eodem ar-
gumento.

Quanto venerabilem fratrem nostrum Maguntinensem Archiepiscopum &c. usque impertiri. Monemus igitur univ[er]sitatem vestram & exhortamur attentius, per apostolica scripta mandantes quatenus his quibus ipse jura tam spiritualia quam temporalia Maguntinensi Archiepiscopo competentia, illis nunc duntaxat exceptis quæ ad regalia pertinere noscuntur, procuranda commiserit vice sua, curetis, prout tenemini, respondere de ipsis. Alioquin venerabili fratri nostro Archiepiscopo Treverensi & dilectis filiis Abbati de Remestorf Treverensis diocesis & Archidiacono Treverensi dedimus in mandatis ut vos ad id per censuram ecclesiasticam appellatione remota compellant. Datum ut in alia.

ABBATIBVS, PRÆPOSITIS,
& *univ[er]so clero, Comitibus, Baronibus, ministerialibus, & aliis in Maguntinensi diocesi constitutis.*

Quanto venerabilem fratrem nostrum Maguntinensem Archiepiscopum &c. usque impertiri. Monemus ergo univ[er]sitatem vestram & exhortamur attentius, per apostolica scripta mandantes quatenus his quibus ipse jura &c. usque de ipsis. Alioquin venerabili fratri nostro Archiepiscopo Treverensi &c. ut supra usque ad finem. Dat. eadem.

Epist. 91.
Super eadem
materia.

PRÆPOSITO, DECANO,
& *Capitulo Sueffionensi.*

Olim bonæ memoriæ Sueffionensi Episcopo in partibus Constantinopolitanis agente, officiales ipsius per litteras nostras rogandos duximus & monendos, nihilominus ipsis præcipiendo mandantes ut dilecto filio Roberto Vassiaci Diacono ecclesiasticum beneficium non habenti præbendam in Sueffionensi Ecclesia, si qua vacaret ibidem, pro reverentia beati Petri & nostra sine qualibet difficultate conferrent; alioquin primò vacaturam donationi nostræ præcepimus reservari personæ idoneæ conferendam; vobis dantes etiam in præceptis ut ad præbendam, si qua in vestra Ecclesia tum vacaret, vel quam primò vacare contingeret, nullum recipere præsumeretis in Canonicum nisi cui nos conferendam provideremus eandem. Cum autem postmodum quædam in Ecclesia ipsa vacasset præbenda, præfatus Episcopus interim de sua peregrinatione reversus, ipsam, apostolico præcepto contempto, nepoti suo de facto, cum de jure nequiverit, pro sua voluntate concessit. Deinde verò, licet vos nobis scripseritis contra clericum antedictum, quod nequaquam idoneitatis meritis juvaretur ad hujusmodi beneficium obtinendum, dictusque nepos Episcopi processu temporis à nobis postularit instanter ut præbendam ipsam confirmare ipsi auctoritate apostolica dignaremur, nos tamen reputantes indignum mandatum apostolicum sic eludi, petitionem ejus in hac parte nullatenus volumus exaudire. Verum præfatus clericus apud sedem apostolicam longo tempore moram trahens sedulus expectavit si forsan aliquis compareret qui veller in personam ejus aliquid obicere ac probare propter quod ei de jure beneficium ecclesiasticum ne-

Epist. 96.
Ut Robertus
Vassiaci per-
mutant præ-
bendam
Sueffionensi.

garetur. sed tandem nullo sibi super huiusmodi adversario comparente, nobis humiliter supplicavit ut dignaremur eidem misericorditer providere. Nos igitur ejus petitionibus inclinati, dilectis filiis Abbati sancti Auberti, Decano, & magistro R. de Bekerele Canonico Cameracensi districtè dedimus in præceptis ut sine dilatione qualibet post susceptionem mandati nostri prædicto Episcopo & vobis spatium mensium assignari, nisi infra idem spatium aliquod canonicum coram eis ostensum foret pariter & probatum propter quod erga ipsum gratia non deberet apostolicæ provisionis impleri, ex tunc eidem sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo ipsum Episcopum vel qui gereret vicem ejus, si forsan ipsum abesse contingeret, & vos etiam ut eundem R. recipientes in Canonicum & in fratrem, ei prænominatam præbendam curaretis conferre vel in æquivalenti sibi aut majori sine difficultate qualibet providere, per censuram ecclesiasticam compellere non differrent, facientes ei sufficienter ab ipsis in victus & vestitus necessariis providendi donec provisum esset eidem in altero præmissorum, contradictores & rebelles districtione simili appellatione postposita compescendo. Ceterum executores prædicti, sicut ex literis ipsorum accepimus, partes ad suam præsentiam evocarunt, & cum vobis nostræ litteræ fuissent exhibitæ, nihil objecistis in personam prædicti R. infra spatium nostris litteris denotatum, propter quod ipsum ab impetitione vestra denunciaverunt penitus absolutum. Sed Thesaurarius ejusdem Ecclesiæ, qui tunc vices agebat Episcopi memorati, aliqua in personam ipsius objecit, & testes produxit ad ea quæ objecerat confirmanda. Sed postquam ipsos diligenter examinare curarunt, nil sufficiens in eorum testimonio invenerunt per quod idem indignus apostolicæ provisionis gratia videretur. Id ergo in publicum per sententiam proferentes, Thesaurario prædicto auctoritate nostra dederunt firmiter in mandatis ut eidem R. in præbenda Sueffionensi vel æquivalenti aut majori juxta mandati nostri continentiam provideret, qui ad hoc se paratum proponens, præbendam in Roiensi Ecclesia ipsi obtulit coram eis, quam cum dictus Clericus refutaret, asserens quod Sueffionensi præbendæ dignitate non erat nec valentia æquipollens, adjecit quod de primo vacatura in Ecclesia Roiensi alius cleri-

cus auctoritate nostra canonicari debebat. Sed ad utrumque Thesaurarius respondit se legitimè probaturum præbendæ Sueffionensi æquipollere in valentia Roiensem præbendam, & si in probatione deficeret, æquivalentem vel majorem ei in Sueffionensi Ecclesia vel alibi assignaret, & si præbendam Roiensem acciperet, eum faceret pacifica ipsius possessione gaudere. Cùmque idem R. postularet instanter ut de receptione ipsius ad Sueffionensem præbendam nobis scribere procurarent, noluerunt facere quod petebat, eò quod Thesaurarius ad nostri executionem mandati se paratum firmiter assererat. Sed altercationibus inter eos exortis de valentia præbendarum, præfatus R. se ac sui processum negotij ad sedem apostolicam postulavit remitti. Quod cum parti alteri placuisset, negotium ad nostram præsentiam remiserunt. Partibus itaque in nostra præsentia constitutis, & volentibus ad invicem litigare, dilectum filium nostrum Gualam sanctæ Mariæ in Porticu Diaconum Cardinalem eis concessimus auditorem, in cujus præsentia eum aliquandiu litigassent, idem Cardinalis nobis fideliter retulit quæ fuerunt proposita coram eo. Nos igitur attendentes dictam præbendam, quam donationi nostræ mandavimus reservari, in elusionem mandati apostolici dicto clerico assignatam fuisse, quicquid de ea factum est auctoritate apostolica irritantes, eandem præbendam adjudicavimus R. Diacono memorato, per apostolica vobis scripta præcipiendo mandantes quatenus eundem R. recipientes in Canonicum & in fratrem, præbendam eandem permittratis ipsum pacificè possidere. Nos enim dilectis filiis Decano, Succentori, & Miloni de Lagereio Canonico Remensi nostris damus litteris firmiter in præceptis ut contradictores & rebelles per censuram ecclesiasticam appellatione remota compescant. Datum Laterani VI II. Idus Maij, anno undecimo.

In eundem serè modum scriptum est electo usque eidem Capitulo per scripta nostra districtè præcipiendo mandantes ut eundem R. recipiens in Canonicum & in fratrem, præbendam ipsam permittat eum pacificè possidere. Nos enim dilectis filiis Decano, Succentori, & Miloni de Lagereio Canonico Rem. &c. ut in alia. Dat.

Epist. 97.
De eadem re.

Epist. 58.
De eadem re.

IN eundem ferè modum scriptum est eisdem usque districtè præcipiendo mandantes ut eundem R. recipientes in Canonicum & in fratrem, præbendam ipsam, quam per dilectum filium Sueffionensem electum ei præcipimus assignari, permittant eundem R. pacificè possidere. Ideoque discretioni vestræ per apostolica scripta firmiter præcipiendo mandamus quatenus contradictores & rebelles, si qui fuerint, per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescatis. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani VI II. Idus Maij, anno undecimo.

DECANO ET CANONICIS
Gurcenfibus.

Epist. 59.
De electione
Episcopi Gur-
cenfis.

*Vide Auentin.
lib. 7. sub ini-
tium.

Turbulentissimam quæstionem & plurimum intricatam super electione Pontificis in vestra ecclesia facienda inter vos & Salzburgensem Ecclesiam temporibus bonæ memoriæ Alexandri & Lucij prædecessorum nostrorum non sine magnis expensis & gravibus laboribus agitaram nostris quoque temporibus contigit suscitari, parte vestra firmiter asserente quòd libertas eligendi vobis Pontificem ad vos tam de jure communi quàm antiqua consuetudine ac speciali privilegio competebar. Vnde procurator vester postulavit à vobis ut faceremus vos pacifica libertatis ipsius possessione gaudere, partem alteram compellendo à vestra super hoc indebita molestatione cessare. Cui cum ex altera parte quædam obiceretur sententia quæ super hoc pro Salzburgenfi dicebatur Ecclesia promulgata, idem procurator asseruit nullam penitus super hoc sententiam fuisse prolatam. Verùm exhibitis nobis quibusdam litteris bonæ memoriæ Friginfensis Episcopi & Abbatis sanctæ crucis, quæ videbantur latam ab ipsis dictam sententiam continere, idem proposuit subsequenter quòd cum dicti Episcopus & Abbas non fuerint ordinarij iudices, nec constaret quòd fuerint arbitri communitè electi à partibus, vel iudices à sede apostolica delegati, quod statuerant robur habere non poterat firmitatis, contendens vos hæcenus liberè vobis Pontificem elegisse, quem usum sufficienter se asseruit probaturum. Cùmque fuisset ei ex adverso responsum prædictos iudices ex delegatione jamdicti Alexandri Papæ tertij prædecessoris nostri habuisse auctoritatem negotium terminandi, super eligendi usu & commissione ipsa venerabi-

libus fratribus nostris Brixinensi, Frisingensi, & Tergestino Episcopis receptionem tertium quos alterutra partium velle producere duximus committendam. Partibus autem postea in nostra præsentia constitutis & attestations super illis duobus articulis offerentibus nobis clausas, procurator vester fuit in iudicio protestatus quòd non credebat super hoc sententiam latam fuisse, & si forte fuisset lata, per metum utique fuerat contra vestram Ecclesiam iudicatum; quem ad nos secretò vocavimus, & de metus inquisivimus qualitate. Sed cùm nobis metum hujusmodi expressisset qui sufficienter probatus minimè videbatur auferre administriculum parti vestræ, ac se nolle probare alium fateretur, postulans inducias ad metum quem expresserat comprobandum, nos ad concordiam intendentes tam sibi quàm procuratori partis alterius consulimus ut adventum venerabilis fratris nostri Salzburgenfis Archiepiscopi expectarent, qui venturus tunc temporis ad sedem apostolicam sperabatur. Qui cùm nequaquam venisset diutius expectatus, & quidam ex vobis interim ad vestram Ecclesiam accessissent, secum quosdam testes redeuntes duxerunt per quos alium metum, scilicet quòd per Comitem Palatinum & germanos Salzburgenfis Archiepiscopi qui tunc erat compulsi fuerant contra se Gurcenses Canonici confiteri, prædictus probare voluit procurator, tunc demum confitens sententiam latam fuisse, proponens quòd cùm in iure civili habeatur expressum quia quod vi metusve causa gestum est Prætor nullo tempore rata habeat, nec illo tempore rata debebat haberi sententia quæ occasione metus lata fuerat à iudicibus memoratis, ad hoc idem probandum quasdam alias rationes inducens. Idem præterea procurator obtulit juramentum quòd de novo in suam notitiam devenerat talis metus. Quare audiri debebat illa consimili ratione, quòd si quisquam tempore contracti matrimonij præsens fuit, nec tunc aliquid proposuit contra ipsum, & illud velit processu temporis accusare, ac consanguinitatem inter contrahentes existere juraverit se postea didicisse, auditur accusans. Item ex variatione hujusmodi proponebat vestram Ecclesiam non debere periculum sustinere, quia nonnunquam Prætor variantem admittit, nec mutantis consilium aspernatur. Ad hæc proposuit pars adversa quòd

Cap. 4. n. 1.
Qui maritus
acc. poss.